

Edini slovenski dnevnik v
Združenih državah.
Izhaja vsak dan izven
nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 149. — ŠTEV. 149.

NEW YORK, SATURDAY, JUNE 26, 1909. — SOBOTA, 26. ROŽNIKA, 1909.

VOLUME XVII. — LETNIK XVII.

Na Ellis Islandu. Proti misijonarjem.

TAKOZVANI NASELNIŠKI DOMI
SO V MNOZIH OZIRIH LE
"ŠIPKARTASNICE".

"Misijonarji" takih družb so več-
noma le agentje, ki dobi-
vajo komisijo.

"BUSINESS", NE PA DOBRO-
DELNOST.

Skrajni čas je že bil, da se nek-
terim takozvanim "misijonarjem", ki
poslujejo na naseljskem otoku Ellis
Islandu v New Yorku onemogoči še
v nadalje voditi oblasti za nos in
pod krinko "dobrodelnosti" izkori-
štat nevedne naseljence, ki prihaja-
jo sem, da si tu ustanove nove do-
movino. Kako je to poslovanje, je
bilo tudi oblastim že nekaj časa zna-
no, kajti pritožbe so se vedno bolj
množile in tako je morala naseljska
oblast nekaj ukreniti. Že zadnjič
samo v našem listu objavili vpraša-
nja, na katera so morale take dobro-
delne družbe odgovoriti, toda nek-
tere so odgovorile tako nepovoljno, da
je iz njih odgovorov razvidno, da ra-
čunajo v svojih "domih" preveč za
navadno krano, katero dobivajo nase-
ljenci. Poleg tega jemljejo od nase-
ljencev denar, ako imajo slednji
delo in zaslužek in tudi ako nimajo
čela, kar je naravnost oduševilo v
obliki dobrodelnosti. Poslovanje ta-
kih družb, ki so bile ustanovljene le
v "blagor naseljencev", po prepri-
danju komisarja Williamsa ni nič
druzgusa, kakor navaden "business",
in vsled tega je treba sedaj nekaj
storiti, da se misijonarjem prepreči
nadaljnje zavijanje oči pred ameriško
javnostjo. Čim prej se to zgodi,
tem boljše bo za naseljence, za kte-
re itak naseljski urad skrbi, da
boljše sploh skrbeti ne more.

Dognalo se je tudi, da imajo ne-
ktere takozvane družbe v Evropi ali
v stari domovini svoje zaveznike,
kteri znajo ukreniti vedno tako, da
naseljenci, ki so namenjeni na pri-
mer v Montano, ali v kako drugo za-
padno državo, pridejo jednostavno v
New York, kjer jih vzamejo iz Ellis
Islanda. Potem morajo par dni sta-
novati v "domu" take družbe, za
kar morajo drago plačati in končno
jih družba pošlje z železnico na za-
pad, samo da dobi še od železnice
komisijo za prodani železniški listek.
Vse to pa naravno ne spada k do-
brodelnosti.

Vsled tega pozdravljamo z zado-
voljstvom izjavo komisarja Mr. Wil-
liamsa, ki trdi, da bo došel skrbel za to,
da se v tem oziru na Ellis Islandu
kmalo napravi red in da se one ljudi,
ki prihajajo na otok v svrhu izkori-
ščenja naseljencev, za vedno prepodi
iz otoka.

MORILEC SIGELJEVE, LEON LING, VJET?

V Winfield na Long Islandu je bil
neki Kitajec aretovan, o kte-
rem se misli, da je mo-
rilec Leon Ling.

Neki Kitajec, ki je ravno tako, ka-
kor opisuje signalment morilec Si-
geljove, je bil v četrtek zjutraj ob 4.
uri v Winfieldu, L. I., N. Y., od ka-
pitana Gardinerja in detektiva En-
right polijejke postaje v Newtownu
aretovan. Oba uradnika sta dobila
sumnjivega Mongolca, ko se je pla-
zil tam okoli in se jako sumljivo ob-
našal. Izenjeto se po lastni navedbi
Harry Kise, 36 let star, a neke na-
vesti, kje staneja. Pri njem so našli
revolver kalibra 32, škafčijo pa-
tron in nož. Prepeljali so ga v poli-
cijsko sodišče v Flushing in obdržali
bres pripustitve varšine.

Tragična smrt.

Poughkeepsie, N. Y., 26. junija. N.
H. Leary, ki je bil že 25 let agent
West Shore železnice v Highlandu,
je našel svojo smrt na ta način, da
ga je poveljnik vlaka. Hotel se je
umakniti tovornemu vlaku in stopil
ravno nasproti istočasno mimo vo-
zalnemu ekspresnemu vlaku. Zapušča
vodo in 17 let stariga sina.

Poljubovanja v Central parku in posledice.

POLICAJ NI ZAMOGEL GLEDA-
TI, KAKO SO TRIJE MLA-
DENIČI POLJUBO-
VALI NEKO
KRASOTI-
CO.

Petnajst minut je policaj mirno o-
paževal, potem se ni mogel
več premagovati.

PRI SODIŠČU.

Splošno se misli, da je prostor za
Lawn Tennis v Centralnem parku v
New Yorku namenjen le tej igri ne
pa ljubezni. Povsem drugačno mne-
nje je pa dobil policaj Warren, ki
tam opravlja svojo službo, kajti ta
se temeljito prepiral, da je igra
le stranska stvar, dočim je ljubezna
prva in poglavitna.

Ko je imenovan policaj hodil po-
časno po svojem revirju, je nakrat za-
slišal celo kanonado žudnega šume-
nja. Vsled tega se je ustavil in pri-
šel poslušati. Šum se kmalo ponovi.
Sedaj je ta šum že v toliko razločil,
da je bil takoj na jasnem, da ne pri-
haja od igre Tennis. Vsled tega vz-
ame svoj kol v junaško desnico in se
previdno, po načinu Siouxov bliža
onemu kraju, od kjer je prihajal
dvomljivi šum. Tu ugleda, — ka-
kor je kasneje pri sodišču sramežljivi-
vo povedal — neko malo in dokaj
privlačno krasotico, ki je sedela na
klopi. Na desni strani je sedel je-
den mladenič, na levi drugi in za
klopio je stal še eden. Kajti nijed-
na stvar ni dobra, ako ne nastopi v
trojnem številu. Vsa trije mlade-
niči je skušal po možnosti mnogo-
krat poljubiti ručica krasotice.
Sedaj jo je potegnil leden na desno,
potem drugi na levo in končno jo je
oni, ki je stal za klopio, objel in tu-
di poljuboval. Vse to si je krasotica
pushtila dopasti, ne da bi se branila;
pustila tega se je še sladko smejala.

Ta prizor je potem policaj opaže-
val petnajst minut, in šele potem se
je spomnil na Anthony Comstocka.
Morala je zadobila v njegovih juna-
ških prsih prvenstvo in tako je nepri-
čakovano, kakor angelj Gabriel ali
Rafael stopil s svojim kolom med
ljubeč se ljudi. Dva kavalirja sta
prišla bežati. Tretji pa, in krasoti-
ca — 16letni James White in 19let-
na bolniška postrežnica Helen Po-
wers iz Greenwicha, Conn., — sta
prišla temeljito popravčevati poli-
caja, kaj prav za prav njemu mar,
ako se poljubujeta.

Policaj jima pa na to vprašanje
ni odgovoril in je jednostavno oba
aretoval ter odvedel v harlemsko po-
licijsko sodišče pred sodnika Hous-
seja, kteremu je popisal vso epizodo
iz parka. Sodnik se je naravno za
vso stvar zelo zanimal in tako je
vprašal policaja, jeli vse natančno
videl in slišal. Policaj mu je odvr-
nil, da je svoje stvari popolnoma go-
tov, kajti nekteri poljubi so tako
"emokali", kakor "ako bi kak pre-
dvi hitro potegnil svoje noge iz mla-
ke". Takej primeri se naravno tudi
sodnik ni zamogel protiviti, in tako
je končno prišel tudi on do prepri-
čanja, da preveč ljubezni na javnih
prostorih ni dobro. Vsled tega je
poslal parček preko noči v ječo in
sicer z razlogom, "da se je nedo-
stojno poljuboval".

Včeraj dopoldne so aretovance
dovedli zopet pred sodnika in ta je
vsakega posebej obsodil v plačilo de-
narne kazni v meskih po \$10. K ne-
sreči pa nista imela pri sebi denar-
ja in tako sta morala zopet v ječo.

Vino za gasitev ognja.

O priliki banketa dr. Fruenthala v
zasebni bolnici na št. 1917 Madison
Ave. v New Yorku se je vnelo v ka-
minu. Plamen so navzoči pogasili
z vinom.

Štrajk v Rio de Janeiro.

Rio de Janeiro, Brazil, 24. junija.
Vslužbeni tukajšnje mestne elek-
trarne so pričeli štrajkati in včeraj
zvečer je vladala v mestu popolna
tema.

Iz kitajskih misijonov. Dvojna ljubav Sigeljeve.

UMORJENA ELSIE SIGEL JE
IMELA DVA KITAJSKA
LJUBIMCA, KTERA
OBA STA JO
LJUBILA.

Vsled tega se je hotela jednega zne-
biti; medsebojno hujkanje.

LEON JE ŠE PROST.

Policija je našla nove dokaze, da
je Elsie Sigel, katero je umoril Kita-
jec Leon Ling, ljubimkovala z dva-
ma Kitajcem. Znebiti se je hotela
Leon Linga, in ko je ta to opazil, je
postal tako jezen, da je sklenil, ne-
zvesto ljubico usmrtiti. Elsie bi še
danes živela, če ne bi njena vroče-
krvnost zahtevala dva ljubčka.

Policija je bila naprošena od sta-
rišev Sigeljove, naj ne pripusti pri-
občiti ljubimskih pisem Elsie. Tudi
je prišlo več sto pisem na policijo, v
kterih se povdarja, da bi druge de-
klacije tudi prišle na krivo pot, če bi
brale ta pisma. Nekaj ljubimskih pi-
sem je pa kljub previdnosti policije
vendar prišlo tistiškim poročeval-
cem v roke in ta pisma dokazujejo,
da je ljubimkovala Elsie tudi z bo-
gatim Chu Gainom, lastnikom Port
Arthur restavracije, dasiravno je is-
točasno intimno občevala z Leon
Lingom. Policija je tudi ugotovila,
da je mati umorjene Elsie deklaci-
sama naročila, naj se raje peča z
bogatim Chu Gainom in da naj pusti
Leon Linga. Chu Gain je tako bo-
gat, da bi lahko ustregel vsako že-
ljo svoji beli ženi, medtem, ko je
Leon Ling, ki je bil "nedeljski uče-
neec" umorjena Sigel, živel po naj-
več od goljufije in igre. Elsie se si-
cer še ni odločila, zapustiti Leon
Linga, vendar je menda zadnji že o-
pazil, da se ga hoče Elsie otresti.

Kak teden pred umorom je prišel
Leon Ling v hišo starišev Sigeljove
in tam videl Chu Gaina, kitajskega
kapitalista. Temu se je menda že
zdelo, da ni vse v redu, in se hotel
posloviti, toda Elsie ga je zadržala
in rekla Leon Linga, da je prišel
Chu Gain samo po kupčijskih o-
pravkih. Poročilo se ji je, da je
spravila Leon Linga iz hiše, toda še
isti večer je pisala pismo, da bi ga
bolj pomirila. Pismo se glasi:

"Moj dragi William. To ti pišem
v odstopnosti svoje matere. Ne bi mi
dovolila, če bi bila doma. Spominja-
la se bodem vedno lepih časov, k-
tere sva preživela skupaj. Kmalu te
bodem videla. Tvoja Elsie." Elsie
ljubezen do Leon Linga je bila že
menda takrat ohlajena, ker prej je
vedno pisala: "Tvoja mala Elsie ti
pošilja veliko poljubov".

Tisti večer, ko je pisala ljubimsko
pismo na Leon Linga, je pisala tudi
nekega Chu Gainu, v katerem za-
trjuje, da samo njega ljubi in da ni
za "Willija". To pismo je podpisala:
"Tvoja te vedno ljubeča Elsie."
Leon Ling je moral na kak način
zvedeti, da je poslala Elsie Chu Gi-
nu to pismo in že takrat ljubosum-
ni Mongolce je najbrže sklenil, ne-
zvesto ljubico umoriti. Policija tudi
misli, da je Ling poslal svojemu tek-
mecu grozilo pismo. Chu Gain je
izročil včeraj policiji dva pisma, k-
teraj se je dobil. Jeden se glasi: "Veš,
kaj se ti zgodi, če prideš še kteri-
krat z Elsie skupaj. Ubit bodeš, ka-
kor tudi deklaci. Razsodba je skle-
njena. Ah Tai."

Policije je mnenja, da je Ling, ko
je zvedel, da se na grozilo pismo ni
oziralo in da je Elsie že podarila
Chu Gainu svojo ljubezno, naprotil
Elsie, naj ga obišče v sredo dne 9.
junija na št. 782 9 Ave. Res je
prišla in bila umorjena od ljubo-
sumnega Kitajca, ki je gotovo tudi
nameraval umoriti Chu Gaina, ker
je tudi tega naprosil, naj ga obišče.
Chung Sing, Kitajec, ki se naha-
ja v zaporn, je bil včeraj že sedmič
zaslišan. Njegove včerajšnje izjave
so takine, kakor prejšnje.

O ubojem Leon Linga policija še
nima nikakakega sleda. Mnenja je, da
se je obrnil na zapad, najbrže v
Vancouver, da bi tam dobil na kaki
ladiji službo kot kuhar ali natakar.

Uvozna in izvozna trgovina v maju.

V MINOLEM MAJU JE UVOZ
TOVARNIŠKEGA MATE-
RIJALA LEPO NA-
PREDOVAL.

Skoraj vsakega surovega blaga za
domačo obrt, se je uvozilo več.

PROSPERITETA.

Washington, 25. junija. Štati-
čni urad zvezne vlade je ravno-
kraj zanimive podatke o uvozi
in izvozi trgovini za mesec maj le-
tošnjega leta. Ako se trgovino mino-
lega meseca primerja z ono v istem
meseču lanskega leta, potem se na
prvi pogled lahko razvidi, da je zla-
sti uvoz surogatov, kakoršnjih po-
trebujejo naše tovarne, lepo napre-
doval in da daleč prekaša lanskega.
Predvsem je lepo napredoval uvoz
surove svile, kož, gumijs, volne, ba-
kra, lesa in kemikalij. Tega blaga se
je uvozilo v velikanških množinah,
ktere daleko nadkriljujejo vse prej-
šnje tozadevne uvoze. Izvoz žita in
moke je nekoliko nazadoval proti
lanskemu.

V poročilu je navedenih petdeset
različnih uvoznih predmetov in ti
predmeti tvorijo dve tretjini vse na-
še uvozne trgovine.

Poročilo zvezne vlade je tako
ugodno, da zamoremo resno pričako-
vati, da se v kratkem povrnejo bolj-
ši časi.

Negoda na morju.

Machiasport, Me., 25. junija. Pri
Libby Islandu, kjer se je pripetilo
že mnogo nesreč in potopilo mnogo
ladij, je včeraj trajbomorna jadran-
ka Phoenix iz Anglije obšla na
skalovju in je brezdomno zgublje-
na. Ladija je bila nakrcana s stav-
benim lesom. Kapitan in mornarji
so srečno priveslali na imenovani o-
tok, kjer so jih lepo sprejeli.

IZJAVA.

Sp. g. urednik "Glas Naroda".

V "Glas-u Naroda" od dne 22. junija tega leta čitam, da je neki
list po imenu "Amerika" vezal mene in urednika "Glas-a Naroda" v
neko zaroto, ali kali. Omenjeni list "Amerika" je meni nepoznan, čul
sem nekoč, da izhaja v Clevelandu, naročen pa nisem nani in ga ne
bem. Torej tudi ne vem, kaj je o meni "istuhlat". Ker pa vidim v "Gla-
s-u Naroda", da pri tem nekako sramoti urednika "Glas-a Naroda",
s tem javno pred slov. občinstvom in enkrat za vselej izjavim, da je po
mojem preudarku urednik "Glas-a Naroda" star dovolj, da lahko skri-
sam za sebe in piše po svoje, ne da bi ga jaz kdaj potikal naprej. Kdor
me pozna ve, da nisem v zvezi z nobeno slov. polemiko v Ameriki in ne
mam biti. Kdor natočuje nasprotje, JE JAVEN TAT IN ROPAR
POSTENA SVOJEGA BLIŽNJEGA.

"Glas Naroda" ima popolno pravico objaviti dobesedno to moje
pismo.

S spoštovanjem

FRANCO L. KERŽE, s. r.

RUSKI CAR POTUJE NA ŠVED- SKO.

Kmalo potem obišče švedski kralj
Petrograd.

Petrograd, 26. junija. Car je vče-
raj na svoji yachti ostavil rusko vo-
dovje in se podal na Švedsko, da
obišče Stockholm, kjer obišče šved-
skega kralja. Carjevo ladijo spre-
mlja brodogrje torpedov. V Stockholm
pride danes dopoldne. Carjevo
spremljevalno sodelstvo z ministrom in-
ostranih del, Izvoljakim poruje na
Švedsko na yachti Polarnaja svjeda-
ca. Takaj se tudi zatrjuje, da bo de-
švedski kralj kmalo obiskal Petro-
grad.

Iz Švedske potuje car naravnost
v Poltavo, kjer bo prisostvoval
spomeniku, kterega postavijo v spo-
min pred sto leti tamkaj padlim Ru-
som in Švedom.

Lincolnov spomenik v Nebraska.

Lincoln, Neb., 25. junija. Kipar
Daniel Chester French iz New Yorka
je dobil naročilo izdelati kip po-
kojnega predsednika Abraham Lin-
colna. Imenovani spomenik bo de-
stal pred državnim kapitolom v Lin-
colnu.

Včerajšnja vročina. Nekoliko hladu.

TUDI VČERAJ JE VLADALA VES
DAN NEZNOSNA VROČINA
IN ZAHTEVALA
MNOGO ŽRTEV.

Zvečer je kratka nevihta nekoliko
ohladiła ozračje.

DANES ZOPET VROČE.

Tudi včeraj je neznozna vročina
mučila newyorško prebivalstvo, kajti
pripekalo je ravno tako, kakor prej-
šnje dneve. Šele popoldne proti 5.
uri so se pričeli na nebu zbirati tem-
ni oblaki in vsakdo je nestrno prič-
koval, da bi pričelo deževati in da
bi se na ta način ozračje saj neko-
liko ohladilo. Končno je tudi na-
stala kratka nevihta; nekaj časa je
treskalo in deževalo, toda potem se
je zopet zjasnilo in zemlja se je ta-
koj posušila. Noč je bila skrajno
soparna in danes je vročina še hujša.
K sreči se za danes obeta dež in za
jutri severozapadni veter, ki bo de-
prinesel iz Canade saj nekoliko
hladu.

Tekom dneva se je na ulicah vsled
vročine onesvestilo do 50 ljudi, ktere
vse so odvedli v razne bolnice. Ko-
liko ljudi je doma vsled vročine zbo-
lelo, naravno ni znano, kajti zdrav-
niki teh slučajev policiji ne prija-
vijo. Do dvanajste ure o poludne je
včeraj glasom policijskega poročila
umrlo 15 ljudi vsled vročine.

Ravno tako vroče, kakor v New
Yorku, je bilo naravno tudi v vseh
sosednih mestih. V Newarku, N. J.,
se morali javne šole tokom popolu-
dnja zapreti. Najhujša vročina je
bila v Jersey City, N. J., onstran
Hudsona, in tam so bolnice polne
ljudi, ki so vsled vročine zboleli.

Vsi prostori ob oceanem obrežju
so bili vse dan in vso noč polni ljudi
in New Yorka in ljudje, ki imajo tam
svoja podjetja, so imeli krasne
dobičke.

Italija proslavlja. Zmaga pri Solferinu.

PO VSEJ ITALIJI SO SE V ČE-
TTEK VRŠILE VELIKAN-
SKE SLAVNOSTI V PRO-
SLAVO ZMAGE NAD
AVSTRLEJO.

Petdesetletnica avstrijskega poraza
v bitki pri Solferinu in
S. Martino.

VELIKANSKE PARADE.

Rim, 25. junija. Po vsej Italiji
so se včeraj vršile velikanske in
prekрасne slavnosti v spomin ita-
lijske zmage nad Avstrijo, ktera je
bila ravno pred petdesetimi leti po
združenih vojskah Italije in Franci-
je popolnoma poražena.

Še na poseben način se je včeraj
proslavljala avstrijski poraz v bitki
pri Solferinu (24. junija 1859),
kjer je zadobila Avstrija tak udar-
ec, da je bila prisiljena skleniti
mir. V Italiji ni mesta in vasice, da
bi ne proslavljala spomin na sijaj-
no zmago.

Milan, 25. junija. Kralj Viktor
Emmanuel je prišel včeraj zjutraj ob
7. uri s posebnim vlakom na postajo
S. Martino, kjer se je pred petdeseti-
mi leti vršila slavna bitka. Kralja
so sprejeli na kolodvoru pred vsem
francoski poslanik Barrere, zastop-
niki civilnih in vojaških oblasti,
zastopniki raznih polkov z zastava-
mi, delegacije obeh zbornic in pose-
bne delegacije iz Francije. Da je bi-
la navzoča tudi velikanska množica
ljudi, ni potreba še posebej povdar-
jati. Kralj je vse navzoče iskreno
pozdravil; najdalj časa je govoril s
francoskim poslanikom.

Dasiravno se je preje zatrjevalo,
da bo de slavnosti prisostvoval tudi
poslanik Avstrije, se to ni zgodilo,
kajti njegovo mesto je zavzemal av-
strijski konzul, ki je pa na lice me-
sta dospel tudi zelo pozno. Pri tem
se je sramežljivo izgovoril, da se mu
je na poti pokvaril avtomobil. Nje-
govja zakasnitev se naravno na raz-
lične načine tolmači, toda splošno se
govori, da je povsem naravno, da je
prišel prepozno, kajti mueno je pro-
slavljati avstrijskim konzulom po-
raze Avstrije. Ko je končno konzul
prišel na lice mesta, je tudi njega
kralj pozdravil in nekaj časa z njim
govoril.

Od tu se je vsa množica napotila
deloma v vozovih, deloma v avtomo-
bilih, v Solferino, kamor so vsi do-
stojanstveniki prišli ob 8. uri zju-
traj. V Solferinu je kralj z vsemi
dostojanstveniki najprej obiskal
godovinsko kapelico, kjer se je
brala maša za padle italijanske in
avstrijske vojske. Po maši je množica
navdušeno pozdravljala kralja.
Italijani in Francozje so se bratili
in poljubovali, tako so bili navduše-
ni. Zvečer je bilo mesto razsvetljeno
in povsodi so se vršile ljudske sla-
vnosti.

V VRELO OLJE PADEL.

Strasna nesreča pri Barren Islandu.

Josip Ignicy, 38 let star, iz Leon
St., Perth Amboy, N. J., leži smrtno
ranjen v Coney Island bolnici. Za-
dela ga je strasna nesreča na obrež-
ju Barren Island v Jamaica Bay, ko
je bil na neki ladiji uposlen, vrelo
olje iz neke velike posode prelivati.
Padel je v posodo, ki meri v preme-
ru 18 čevljev in je 8 čevljev globoka.
Kako se je nesreča zgodila, se še ne
ve. Vrelo olje mu je odžgalo kožo in
meso od telesa, dokler ga niso drugi
delavci potegnili s kavelji iz kotla.
Hitro so ga naložili v motorni čoln
in ga prepeljali v bolnico na Coney
Island, a seveda ni niti upanja, da
bi okrevl.

Parnik Calabria na peščinah.

Havana, Cuba, 25. junija. Tovor-
ni parnik Calabria, ki je last ham-
burško-ameriške parobrodne družbe,
in ki je bil namenjen iz Havane v
Matanzas, je 15 milj zapadno od Ma-
tanzas zavozil na peščeno. Od tu
so mu poslali na pomoč vlažne par-
nike, kteri ga bodo skušali rešiti.

Dogodki v Maroku. Sultan stranska stvar.

MED MAROKANSKIM VOJAS-
TVOM IN MOŽTVOM GLA-
VARJA ROGIJA JE
PRIŠLO DO
BITKE.

V tej bitki je zmagalo vojaštvo sul-
tana Mulaj Hafida.

FRANCOSKA POLITIKA.

Tangier, Maroko, 25. junija. V
neposredni bližini glavnega mesta
Fesa, je včeraj prišlo med sultanovi-
mi četami in možtvom velikega
glavarja Rogija, do prave bitke, v
ktere so končno zmagale sultanove
čete. Da pride do boja, je bilo že par
dni pričakovati. Za izid se je vsa de-
žela zanimala, kajti vsakdo je vedel,
da je od izida te bitke odvisen ves
nadaljnji mir Maroka. Rogi je baje
s svojimi četami popolnoma pora-
žen in je moral bežati v notranje
kraje.

Pariz, 25. junija. Minister inostran-
nih del je moral včeraj vsled raznih
zahtev dati javnosti pojasnila o po-
ložaju v Maroku, kjer se oblast no-
vega sultana Mulaj Hafida hitro
pomajšuje. Minister je priznal, da
je položaj v imenovani deželi skraj-
no kritičen, da se pa to ne nanaša
na politiko Francije v Maroku, kaj-
ti politika boede tudi nadalje osta-
la popolnoma nespremenjena in o-
stane v dosedanjem tiru. Odpustan-
ci novega sultana Mulaj Hafida so
prišli sedaj v Pariz, da se posvetuje-
jo z vlado glede povratila onega de-
narja, kterega je morala francoska
vlada izdati za odposlanje francoske
ekspedicije v Maroko. V slučaju, da
bodo v Maroku ostavili tudi seda-
njega sultana, boede Francija nade-
ljevala z obravnavi jednostavno z
njegovim naslednikom. Francoska
vlada ima pred vsem opraviti z de-
želo Maroko, tako, da je sultan pov-
sem stranskega pomena.

PONESREČENI DELAVCI.

Nesreča v premogovem rovu.

Bluefield, W. Va., 25. junija. Iz
Hugerja, katero mestee se nahaja
nekaj nad 30 milj zapadno od tukaj,
prihaja poročilo, da se je včeraj do-
poldne v tamonjem premogovem
rovu, ki je last Pocahontas Coal Co.,
pripetila razstrelba plinov. Pri tem
je bilo sedem premogarjev nevarno
poškodovanih in jeden je tako ra-
njen, da ne boede več okrevl. Med
nesrečnimi delavci je le jeden doma-
čin, dočim so ostali večinoma Itali-
jani, kterih imena niso znana. Raz-
strelba se je pripetila vsled skaze-
nega strela pri razstreljevanju premo-
govih plasti.

\$30,000 ukradel.

V Los Angeles, Cal., je poštni
klerk Orland F. Altorre, ki je bil več
let zaposlen v oddelku za registrira-
na pisma, vsa leta sistematično kra-
del in odpiral pisma. V kolikor se
je dosedaj dognalo, je tekem let po-
kradel na ta način lepo svoto trideset
tisoč dolarjev.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

ca \$ 10.35	50 kron.
ca 20.55	100 kron.
ca 41.10	200 kron.
ca 162.75	500 kron.
ca 305.00	1000 kron.
ca 1020.00	5000 kron.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by the
Slovenian Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Če celo leto velja list za Ameriko in	
Canada	\$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" leto za mesto New York	2.00
" Evropa za vsa leta	4.50
" " pol leta	2.50
" " četrt leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
venemski nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne
vrača. Denar naj se blagoviti pošiljati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
številke naznani, da hitreje najde-
mo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
zov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Teléfono 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

"Tout arrive pour qui fait at-
tendre", — oni, ki zna čakati, vse
dočeka: dolgo smo morali čakati, a
končno je v Clevelandski Ameriki
vendarle izšel "zagovor", ki se je
nevedoma v istem listu spremenil
v obojestransko priznanje vsakega
onega, kar so dopisniki pisali v na-
šem listu...

Pri vsem tem pa je še najbolj zna-
čilno, da je oni "zagovor" izšel v
dobi, ko je v Ameriki zavladala vro-
čina, tako, da zamoremo "zagovar-
jajoče se ljudi" zajedno s cleve-
landskimi rojaki vprašati: "Is it hot
enough for you?" (Na to vprašanje
vzamemo: copyright)...

Ker pa zamore postati še bolj
"vroče", tako, da se zamore tudi
kovani denar stopiti, naj ponovimo
danes zopet vprašanje: kje je denar,
o katerem "zagovor" ničesar ne
pove?

Onim, ki pišejo dopise iz Clevelan-
da za Clevelandsko Ameriko, v al-
bum: tona premoga velja šest dolar-
jev (anthracite) in lastniki rogov so
Američani. Vred tega je pri naku-
pu tone premoga, katerega pripelje
kak zamorski sodravljan, nesmisel-
no rabiti našo Monroe-doktrino:
"Svoji k svojim"...

In ako se v župnišču sv. Vida v
Clevelandu tako ravna, dokazuje,
da niso odvisni od onih, ki kupijo
morda vsako leto par ton premoga
v svrhu razprodaje na bujle, ki do-
našajo par centov dobička...

V ostalem so pa taki dopisi uni-
cum, in dosejati jih še ni obelodani
ni eden slovenski časopis v Ameriki,
zlasti pa ne oni, ki skušajo biti "ka-
toliški"...

Refrain: Bonaventura ne pride v
Ameriko. Starokrajško časopisje jav-
lja, da je tudi ameriški slovenski
škof Stariha zavzel isto stališče, ka-
ker ameriška slovenska javnost in
dejal Bonaventuri: "Ne hodi v A-
meriko!"...

V tem nasvetu, ki prihaja od na-
šega ameriškega škofa, ki se mudi
sedaj v škofiji Bonaventura, pa vidimo
zopet dokazljivo blamozo onih, ki
so v nekem listu stekali: "Kaj bo-
deta dejala naša škofa Stariha in
Trobec, ko izvesta, da je le 28 sloven-
skih duhovnov podpisalo famozni
protest?"...

Rojakom onstran Atlantika pa že-
limo, da bi imeli takega škofa, ka-
koršen je Stariha: potem bi ne pri-
hajal v Ameriko beračit in tudi ne-
potrebni zavodbi bi na Slovenskem
ne bilo. In kar je glavno: ljubljani-
ski škof bi ne imel 4,000,000 kron
dolgov...

Clevelandska Amerika je temeljito
poklešena, a kose iz Greenwiche po-
na prodaj. Kolikor ji je še v za-
logi, jih rojaki lahko dobe, ako se
bitro oglašijo...

Nemilko časopisje poroča, da se v
onih mestih, ktera imajo svoje vo-
jaške posade, šestkrat dogaja, da
izvabijo vojake dekline v vojašnice
in jih potem pokvarijo. — Torej je
v Nemčiji ravno tako, kakor pri nas.
Razlika je le ta, da zavzemajo pri

nas mesto nemških vojakov Kitajci
in Dagoti, ki prodajajo premog. —
V ostalem smo pa mnenja, da pri de-
klicah, ki se dajo izvabiti na take
prostore, ni mnogo tacega, kar bi se
dalo pokvariti...

Vendar pa Kitajcem ne smemo
očitati nemoralnosti. Že danes teden
smo na tam mestu pisali o nekem av-
strijskem parniku. Na tem parniku
je bil nekdo nek — rojak, ki je nad
vse čital klasično grško zgodovino.
— Potem je pa postal skrajno pobo-
žen in hodil je po kolenih, kakor ho-
dijo derviši, kadar jih zove hodža
h kesanju...

In zavezništvo tega klasičnega lu-
bitelja Grkov je sedaj vsled njega v
dokaj čudni luči, v tako čudni luči,
da ga niti popolni solnčni mrak pri-
kriti ne more...

Kaj je "sufragetka" in kaj je
"sufragetič"? — "Sufragetka" je
"suaviter in re", rahločutna pri
vsej stvari. "Sufragetič" je pa
"fortiter in modo", — skrajno stre-
nuozen v svojih načinih...

Obravnava glede ločitve zakona
Gouldove zakonske dvojice še vedno
ni dokončana. Priče Mrs. Gouldove
so jednolično izpovedale, da ima
Gouldova velik "business-talent". O
tem je ves svet uverjen! — Najprej
si je znala nabaviti moža, in sedaj
zahteva od istega moža po
\$250,000 na leto — samo za to, da
se ga znebi. To je še več, kakor
"business-talent"...

Najnovše: baseball po noči. To
je sijajna ideja, od ktere je pričako-
vati najlepših vsehov, zlasti še v
pavzah med igrjo — ako na igrišču
nepričakovano vse luči ugasnejo...

Iz policijskega poročila: V sobi
pokristjanenega Kitajca, ki je ne-
znano kam zginol, so našli par sve-
til pisem, slike Kristusa, Marije in
apostolov ter truplo po njem umor-
jene deklice. Komentar: tega naj
spisujejo pri "katoliški" Clevelandski
Ameriki...

"Cajtenšca".

Več rojakov nas je tekom časa že
povprašalo, kaj pomenja pravzaprav
beseda "cajtenšca", in tako naj dan-
es vsem onim, ki morda še niso po-
godili, kaj pomenja ta čuden izraz,
po možnosti natančno pojasnimo ta
spak v slovenskem jeziku.

Beseda "cajtenšca" prihaja iz
nemščine in sicer od besede "Zei-
tung". Naš narod rabi šestkrat
besedo "cajtunga" mesto "časopis",
kar zopet znači, da je nemšči-
na tudi na priprosti narod v toliko
vplivala, da se ne more znebiti raz-
nih tujih besed, ktere inace z našim
jezikom nimajo ničesar opraviti. Ako
se pa hočemo izraziti v deminitivni
obliki, oziroma ako hočemo reči, da
je dotičen časopis neznaten in maj-
hen, tako, da ga nihče ne uvaža in
da ga nihče ne smatra resnim, potem
rabimo naslovno besedo in pravimo
jednostavno "cajtenšca". In konč-
no ako izhaja taka cajtenšca v Cleve-
landu, O, moramo pristaviti še be-
sede "clevelandska". Na ta način
dobimo končno popolni izraz, ki se
glasi "Clevelandska cajtenšca".

V današnjem članku se moramo še
nekoliko pobaviti s Clevelandsko
cajtenško, ktera ima iste lastnosti,
kakor vsaka majhna in vsaka neznat-
na stvar na svetu.

Rojakom je gotovo še izza mladih
nog znana basen o žabi in volu. Ona
basen pripoveduje, da je neka žaba
hotela postati tolika, kakor vol, vsled
česar se je napihala in napihala,
dokler ni počila in tako žalostno po-
giznila. To velja o vseh malih stvar-
eh, a pred vsem pa še o imenovan-
ih "cajtenščih", ki životari svoje žalos-
tne in bomo življenje ob bregovih
morne reke Cuyahoge. Njene last-
nosti so one iste, kakor one basniške
žabe, kdor smo svojodobno dejali
"Nova Domovina" in ktera se je te-
daj, ko je bila v okrilju Skazimirja,
tako napihala, da je žalostno po-
giznila. Dasiravno je njena žalostna,
toda samozakriviljena smrt znana ro-
jakom po vsej Ameriki, se pa raz-
kovalcem slovensko-ameriške zgo-
dovine dosedaj še vedno ni posrečilo
dogneti, kedo je bil pravzaprav kriv-
nekdanje cuyahoske katastrofe, ki se
je zaključila s tem, da sta šla Nova
Domovina in Skazimir rakom živ-
žgat. Razni clevelandski zgodovinar-
ji trdijo, da je Nova Domovina dol-
go časa pojemale in da so njene živ-
ljenske moči pešale od dneva do dne-
va. Vendar pa to hiranje prejšnje
cajtenške nekaterim ljudem ni bilo po-
volji, kajti njena smrt bi pomenjala
blamazo tako za nje, za cajtenško in
naravno tudi za Skazimirja, ki je
cajtenško potreboval za svojo rekla-
mo, ko je nastopal v ulogi "Ragnar-
d & Bailey" kot ravnatelj slovenskega

cirkusa v Clevelandu. Tako je tudi
prišlo, da so prejšnji "cajtenšci"
njeno življenje nekoliko podaljšali in
sicer z raznimi pripomočki in obliki
takozvanih "igelnov", katerim pravi-
mo v yankejskem narečju jedno-
stavno "dolar".

Posledica temu je pa bila, da je
neka slovenska rodbina ob Cuyahogi
velike zgube trpela in da je potem
tudi nekoliko slovenskih money-or-
dov, ki so bili namenjeni osrediti
nektere Slovence v stari domovini,
moralo ostati v Clevelandu, da se
spremene v prejšnjo "cajtenško", ki
je tedaj bila že v zadnjih "engih".
Skoraj vsaka posledica ima pa ob-
čajno še takovane stranske posle-
dice in do teh je naravno tudi prišlo,
kajti nekteri ljudje krog cajtenšce
bi se skoraj morali zagovarjati pri
kazenskem sodišču, ker so money-or-
dove spremenili v cajtenšce.

Kot zadnja inštanca pomoči pri
bivši "cajtenšci" je pa morala na-
stopiti neka zvišena stvar, oziroma,
posesti se je moralo v višje sfere, ali
raoni svet. Ker pa na onem svetu ni
nič posemskega, je tudi naravno, da
je ta inštanca nastopila v obliki Ma-
tere Božje. Za to inštanco je poskr-
bel "in illo tempore" importirani
Skazimir, ki je pa bil — to mu mo-
ramo priznati — saj toliko pameten,
da je svoje tedanje "patroni" pri-
dejal še besedico "žalostna". Te-
danji časi so bili namreč v Clevelan-
du tako žalostni, da na kako drugo
ime sploh ni bilo misliti. S sladi-
mi besedami se pa tudi v žalostnih
časih kaj dokaže in tako se je do-
seglo za Žalostno Mater Božjo svotice
\$900. Ako je pa kedo žalosten,
potem mu tudi začasna radost ne od-
zame trajne žalosti. To so nvažne-
vali v Clevelandu in tako so si mi-
slili: Žalostna Mati ne potrebuje na-
brane svote, kajti kljub temu bode
ostala še vedno žalostna. — Vred
tega so potem imenovano svotico jed-
nostavno zadrukali in priredili poleg
tega še cirkus, kakor je vse zaspalo.
Cajtenšce ni bilo več in Skazimir je
tako temeljito skazil prejšnji cleve-
landski mir, da je končno odfrčal
v New York, kjer je tukajšnje naše
rojake pozdravljal s znanim pozdra-
vom blagopokojnega Aleksandra Do-
wieja: "Peace be with you!"

Lep duhovnik mora biti tudi, ki
pošilja svoje izjave v pobalinsko
"Ameriko". "Amerika" napada
kar po vrsti vse slovenske duhovne,
vse one, ki se zbirajo okoli "A. Slo-
venca", kakor tudi druge. S tem, da
pošilja kak duhovnik svoje izjave v
"Ameriko", kaže čisto jasno, da
odobruje nesramne in lažnjive nap-
de "Amerike" na vse ostale sloven-
ske duhovne po Ameriki. Za "Ame-
riko" je samo en duhovnik dober in
sicer tisti, ki bi njo in Pavliho za-
lagal z denarjem. Vsi drugi duhov-
ni so po mnenju "Amerike" največji
skopuhi, trdosrčni ali pa zapravil-
ci. Sicer se pa ne čudim, da je
"Sladkost" poslala svojo izjavo v
"Ameriko". Saj je še, ko je bila v
Evropi, pisala pisma našim troben-
tačem in se izrazila v njih, da imamo
mi ameriški Slovenci take duhovne,
ki so podobni volkovom — ovčjih o-
bladih. Ta pisma so Pavliha in
njegova garda dali natisniti v svoji
budalosti v N. Domovino, kar je se-
veda veliko pripomoglo, da je "ta
sladki" moral iti in da je fara pro-
padla. Vprašam, ali se spodobi, da
piše tako duhovnik o drugih duhov-
nih in sicer takrat, ko se mu ni niti
sanjalo, s kakimi ljudmi da ima oprav-
iti in kake da se v resnici duhovni,
o kterih je toliko lagala N. Domovina?
Ravno tako, kakor dela sedaj Pavli-
ha. Tista "sladkost" tudi grdo pi-
še, kako da bi bilo treba nekaterim
ljudem dejati hlače dol. Vprašam,
ali se to spodobi pisati za duhovna?
(Značilno prijateljstvo!) Še celo jaz
bi se sramoval pisati kaj takega, ako
ne bi to od duhovnika popreje bral.
Nato bi mu jaz le to odgovoril, da
njemu bi pa ne bilo treba hlače dol,
ampak samo kuto giro in... To bi
bil edini dokaz, ki bi se takega du-
hovka prijel. Potem se tudi "slad-
kost" izgovarja, da ni zatajil svoje-
ga stana in zakaj da ni nosil kute.
Jaz vem, zakaj da je ni nosil! Zato,
da je denar vanjo spravjal, ker ni
zastoj vzelo od poroke po 15 dolar-
jev in še več, če jih je dobil. To je
njegovo ubožstvo, kteremu se je za-
obljubil! Zato se mu sline še vedno
po Clevelandu cede. Pavlihu se po
kuti sline cede, ker drugače bode
Pavličke kmalo od lakote poginilo —
za pošteno delo tako ni spodobno.
"Sladkost" se tudi baha, da je
bilo nas 5 tisoč faranov. Vprašam,
kajih faranov? V Clevelandu je več
tisoč ljudij! Ali so pa vsi katoliča-
ni? Kdo je štel teh pet tisoč faran-
ov? Jaz ne, Pavliha tudi ne. In
če jih ni nikdo štel, lahko imenujemo
to nesramno laž.

Pred nekoliko tedni je "Amerika"
trdila, da je gospod izročil vse knji-
ge škofji, sedaj pa sam priznava, da
je vse v neredu zapustil v svojem
stanovanju in da knjige še škof vidi
ni. Moral je pač slabo vest imeti,
kompanija je nas zvodila, da smo
moral plačevati. Obljubovali ste,
da pobirate denar za nas, da boste
nam vse povrnil, kar smo morali
plačati. Toda denar ste res pobrali,
ali kam je šel tisti denar? Pri nas
se zmiraj za kako stvar pobira, pa
denar menda tako zgine, kakor je
oni za faro. Mi smo trpeli vse in
plačevali, vi ste pa pod krinko usmi-
ljenja do bližnjih lepo brez dela ži-
veli. Ali ni to lopovstvo? Enkrat
je že to človeče kruha prošlo, ko je
bilo odslavljenjo in službo in je že la-
kote umiralo; kar se mu še zdaj sp-
zna, ker se mu skoraj skozi kosti v-
zra. Pavlihu pa toliko rečem, da se ga
ljudje enkrat dobijo na Monkey-
streetu, da ne bo sledu njegovemu
balonu.

Bral sem tudi neko izjavo v naši
"Ameriki" od neke "Sladkosti",
kjer tako grozovito "šimfa" Vas
urednik in druge rojake, da kaj ta-
koga ne bi storil niti Luka Gorjane-
ali pa zadnja cestna baraba. To mo-
re priti le iz kake zasušene kute, ki
ni več ne čuti. Ta "Sladkost" ne-
laj govori, da mu ne more nikdo nič
dokazati. Kaj pa potrebuje več do-
kazov, kakor ta, da je moral odriniti
iz Clevelanda slavno kakor je prišel?
Ali on cerkveno oblast dolži krivice
in nepravilnosti, kakor Luther? Cer-
kvena oblast ga gotovo ni po nedol-
žnem napadla in rešila nas nadalj-
nega fulanja po Pavlihu, ki je bil
desna roka nekdanje "Sladkosti".
Še nek drugi poštenjak je bil v obli-
ža "sladkosti" in je imel precej be-
sed pri ščuvanju. Ta pa je nekemu
siromaku, kteri je imel pri njem
spravljen denar, utajil 40 dolarjev
in mu jih ni hotel vrniti. Ali ni to
v neobvijajoči krivici? Kaj poreče
na to Pavliha in nek njegov drug,
ki se baha kot "prijatelja sirot"?
Tudi temu poštenjaku se ne more
nič dokazati, akoravno je bridka res-
nica.

Lep duhovnik mora biti tudi, ki
pošilja svoje izjave v pobalinsko
"Ameriko". "Amerika" napada
kar po vrsti vse slovenske duhovne,
vse one, ki se zbirajo okoli "A. Slo-
venca", kakor tudi druge. S tem, da
pošilja kak duhovnik svoje izjave v
"Ameriko", kaže čisto jasno, da
odobruje nesramne in lažnjive nap-
de "Amerike" na vse ostale sloven-
ske duhovne po Ameriki. Za "Ame-
riko" je samo en duhovnik dober in
sicer tisti, ki bi njo in Pavliho za-
lagal z denarjem. Vsi drugi duhov-
ni so po mnenju "Amerike" največji
skopuhi, trdosrčni ali pa zapravil-
ci. Sicer se pa ne čudim, da je
"Sladkost" poslala svojo izjavo v
"Ameriko". Saj je še, ko je bila v
Evropi, pisala pisma našim troben-
tačem in se izrazila v njih, da imamo
mi ameriški Slovenci take duhovne,
ki so podobni volkovom — ovčjih o-
bladih. Ta pisma so Pavliha in
njegova garda dali natisniti v svoji
budalosti v N. Domovino, kar je se-
veda veliko pripomoglo, da je "ta
sladki" moral iti in da je fara pro-
padla. Vprašam, ali se spodobi, da
piše tako duhovnik o drugih duhov-
nih in sicer takrat, ko se mu ni niti
sanjalo, s kakimi ljudmi da ima oprav-
iti in kake da se v resnici duhovni,
o kterih je toliko lagala N. Domovina?
Ravno tako, kakor dela sedaj Pavli-
ha. Tista "sladkost" tudi grdo pi-
še, kako da bi bilo treba nekaterim
ljudem dejati hlače dol. Vprašam,
ali se to spodobi pisati za duhovna?
(Značilno prijateljstvo!) Še celo jaz
bi se sramoval pisati kaj takega, ako
ne bi to od duhovnika popreje bral.
Nato bi mu jaz le to odgovoril, da
njemu bi pa ne bilo treba hlače dol,
ampak samo kuto giro in... To bi
bil edini dokaz, ki bi se takega du-
hovka prijel. Potem se tudi "slad-
kost" izgovarja, da ni zatajil svoje-
ga stana in zakaj da ni nosil kute.
Jaz vem, zakaj da je ni nosil! Zato,
da je denar vanjo spravjal, ker ni
zastoj vzelo od poroke po 15 dolar-
jev in še več, če jih je dobil. To je
njegovo ubožstvo, kteremu se je za-
obljubil! Zato se mu sline še vedno
po Clevelandu cede. Pavlihu se po
kuti sline cede, ker drugače bode
Pavličke kmalo od lakote poginilo —
za pošteno delo tako ni spodobno.
"Sladkost" se tudi baha, da je
bilo nas 5 tisoč faranov. Vprašam,
kajih faranov? V Clevelandu je več
tisoč ljudij! Ali so pa vsi katoliča-
ni? Kdo je štel teh pet tisoč faran-
ov? Jaz ne, Pavliha tudi ne. In
če jih ni nikdo štel, lahko imenujemo
to nesramno laž.

Pred nekoliko tedni je "Amerika"

trdila, da je gospod izročil vse knji-
ge škofji, sedaj pa sam priznava, da
je vse v neredu zapustil v svojem
stanovanju in da knjige še škof vidi
ni. Moral je pač slabo vest imeti,
kompanija je nas zvodila, da smo
moral plačevati. Obljubovali ste,
da pobirate denar za nas, da boste
nam vse povrnil, kar smo morali
plačati. Toda denar ste res pobrali,
ali kam je šel tisti denar? Pri nas
se zmiraj za kako stvar pobira, pa
denar menda tako zgine, kakor je
oni za faro. Mi smo trpeli vse in
plačevali, vi ste pa pod krinko usmi-
ljenja do bližnjih lepo brez dela ži-
veli. Ali ni to lopovstvo? Enkrat
je že to človeče kruha prošlo, ko je
bilo odslavljenjo in službo in je že la-
kote umiralo; kar se mu še zdaj sp-
zna, ker se mu skoraj skozi kosti v-
zra. Pavlihu pa toliko rečem, da se ga
ljudje enkrat dobijo na Monkey-
streetu, da ne bo sledu njegovemu
balonu.

Bral sem tudi neko izjavo v naši
"Ameriki" od neke "Sladkosti",
kjer tako grozovito "šimfa" Vas
urednik in druge rojake, da kaj ta-
koga ne bi storil niti Luka Gorjane-
ali pa zadnja cestna baraba. To mo-
re priti le iz kake zasušene kute, ki
ni več ne čuti. Ta "Sladkost" ne-
laj govori, da mu ne more nikdo nič
dokazati. Kaj pa potrebuje več do-
kazov, kakor ta, da je moral odriniti
iz Clevelanda slavno kakor je prišel?
Ali on cerkveno oblast dolži krivice
in nepravilnosti, kakor Luther? Cer-
kvena oblast ga gotovo ni po nedol-
žnem napadla in rešila nas nadalj-
nega fulanja po Pavlihu, ki je bil
desna roka nekdanje "Sladkosti".
Še nek drugi poštenjak je bil v obli-
ža "sladkosti" in je imel precej be-
sed pri ščuvanju. Ta pa je nekemu
siromaku, kteri je imel pri njem
spravljen denar, utajil 40 dolarjev
in mu jih ni hotel vrniti. Ali ni to
v neobvijajoči krivici? Kaj poreče
na to Pavliha in nek njegov drug,
ki se baha kot "prijatelja sirot"?
Tudi temu poštenjaku se ne more
nič dokazati, akoravno je bridka res-
nica.

Lep duhovnik mora biti tudi, ki
pošilja svoje izjave v pobalinsko
"Ameriko". "Amerika" napada
kar po vrsti vse slovenske duhovne,
vse one, ki se zbirajo okoli "A. Slo-
venca", kakor tudi druge. S tem, da
pošilja kak duhovnik svoje izjave v
"Ameriko", kaže čisto jasno, da
odobruje nesramne in lažnjive nap-
de "Amerike" na vse ostale sloven-
ske duhovne po Ameriki. Za "Ame-
riko" je samo en duhovnik dober in
sicer tisti, ki bi njo in Pavliho za-
lagal z denarjem. Vsi drugi duhov-
ni so po mnenju "Amerike" največji
skopuhi, trdosrčni ali pa zapravil-
ci. Sicer se pa ne čudim, da je
"Sladkost" poslala svojo izjavo v
"Ameriko". Saj je še, ko je bila v
Evropi, pisala pisma našim troben-
tačem in se izrazila v njih, da imamo
mi ameriški Slovenci take duhovne,
ki so podobni volkovom — ovčjih o-
bladih. Ta pisma so Pavliha in
njegova garda dali natisniti v svoji
budalosti v N. Domovino, kar je se-
veda veliko pripomoglo, da je "ta
sladki" moral iti in da je fara pro-
padla. Vprašam, ali se spodobi, da
piše tako duhovnik o drugih duhov-
nih in sicer takrat, ko se mu ni niti
sanjalo, s kakimi ljudmi da ima oprav-
iti in kake da se v resnici duhovni,
o kterih je toliko lagala N. Domovina?
Ravno tako, kakor dela sedaj Pavli-
ha. Tista "sladkost" tudi grdo pi-
še, kako da bi bilo treba nekaterim
ljudem dejati hlače dol. Vprašam,
ali se to spodobi pisati za duhovna?
(Značilno prijateljstvo!) Še celo jaz
bi se sramoval pisati kaj takega, ako
ne bi to od duhovnika popreje bral.
Nato bi mu jaz le to odgovoril, da
njemu bi pa ne bilo treba hlače dol,
ampak samo kuto giro in... To bi
bil edini dokaz, ki bi se takega du-
hovka prijel. Potem se tudi "slad-
kost" izgovarja, da ni zatajil svoje-
ga stana in zakaj da ni nosil kute.
Jaz vem, zakaj da je ni nosil! Zato,
da je denar vanjo spravjal, ker ni
zastoj vzelo od poroke po 15 dolar-
jev in še več, če jih je dobil. To je
njegovo ubožstvo, kteremu se je za-
obljubil! Zato se mu sline še vedno
po Clevelandu cede. Pavlihu se po
kuti sline cede, ker drugače bode
Pavličke kmalo od lakote poginilo —
za pošteno delo tako ni spodobno.
"Sladkost" se tudi baha, da je
bilo nas 5 tisoč faranov. Vprašam,
kajih faranov? V Clevelandu je več
tisoč ljudij! Ali so pa vsi katoliča-
ni? Kdo je štel teh pet tisoč faran-
ov? Jaz ne, Pavliha tudi ne. In
če jih ni nikdo štel, lahko imenujemo
to nesramno laž.

Pred nekoliko tedni je "Amerika"
trdila, da je gospod izročil vse knji-
ge škofji, sedaj pa sam priznava, da
je vse v neredu zapustil v svojem
stanovanju in da knjige še škof vidi
ni. Moral je pač slabo vest imeti,
kompanija je nas zvodila, da smo
moral plačevati. Obljubovali ste,
da pobirate denar za nas, da boste
nam vse povrnil, kar smo morali
plačati. Toda denar ste res pobrali,
ali kam je šel tisti denar? Pri nas
se zmiraj za kako stvar pobira, pa
denar menda tako zgine, kakor je
oni za faro. Mi smo trpeli vse in
plačevali, vi ste pa pod krinko usmi-
ljenja do bližnjih lepo brez dela ži-
veli. Ali ni to lopovstvo? Enkrat
je že to človeče kruha prošlo, ko je
bilo odslavljenjo in službo in je že la-
kote umiralo; kar se mu še zdaj sp-
zna, ker se mu skoraj skozi kosti v-
zra. Pavlihu pa toliko rečem, da se ga
ljudje enkrat dobijo na Monkey-
streetu, da ne bo sledu njegovemu
balonu.

Bral sem tudi neko izjavo v naši
"Ameriki" od neke "Sladkosti",
kjer tako grozovito "šimfa" Vas
urednik in druge rojake, da kaj ta-
koga ne bi storil niti Luka Gorjane-
ali pa zadnja cestna baraba. To mo-
re priti le iz kake zasušene kute, ki
ni več ne čuti. Ta "Sladkost" ne-
laj govori, da mu ne more nikdo nič
dokazati. Kaj pa potrebuje več do-
kazov, kakor ta, da je moral odriniti
iz Clevelanda slavno kakor je prišel?
Ali on cerkveno oblast dolži krivice
in nepravilnosti, kakor Luther? Cer-
kvena oblast ga gotovo ni po nedol-
žnem napadla in rešila nas nadalj-
nega fulanja po Pavlihu, ki je bil
desna roka nekdanje "Sladkosti".
Še nek drugi poštenjak je bil v obli-
ža "sladkosti" in je imel precej be-
sed pri ščuvanju. Ta pa je nekemu
siromaku, kteri je imel pri njem
spravljen denar, utajil 40 dolarjev
in mu jih ni hotel vrniti. Ali ni to
v neobvijajoči krivici? Kaj poreče
na to Pavliha in nek njegov drug,
ki se baha kot "prijatelja sirot"?
Tudi temu poštenjaku se ne more
nič dokazati, akoravno je bridka res-
nica.

Lep duhovnik mora biti tudi, ki
pošilja svoje izjave v pobalinsko
"Ameriko". "Amerika" napada
kar po vrsti vse slovenske duhovne,
vse one, ki se zbirajo okoli "A. Slo-
venca", kakor tudi druge. S tem, da
pošilja kak duhovnik svoje izjave v
"Ameriko", kaže čisto jasno, da
odobruje nesramne in lažnjive nap-
de "Amerike" na vse ostale sloven-
ske duhovne po Ameriki. Za "Ame-
riko" je samo en duhovnik dober in
sicer tisti, ki bi njo in Pavliho za-
lagal z denarjem. Vsi drugi duhov-
ni so po mnenju "Amerike" največji
skopuhi, trdosrčni ali pa zapravil-
ci. Sicer se pa ne čudim, da je
"Sladkost" poslala svojo izjavo v
"Ameriko". Saj je še, ko je bila v
Evropi, pisala pisma našim troben-
tačem in se izrazila v njih, da imamo
mi ameriški Slovenci take duhovne,
ki so podobni volkovom — ovčjih o-
bladih. Ta pisma so Pavliha in
njegova garda dali natisniti v svoji
budalosti v N. Domovino, kar je se-
veda veliko pripomoglo, da je "ta
sladki" moral iti in da je fara pro-
padla. Vprašam, ali se spodobi, da
piše tako duhovnik o drugih duhov-
nih in sicer takrat, ko se mu ni niti
sanjalo, s kakimi ljudmi da ima oprav-
iti in kake da se v resnici duhovni,
o kterih je toliko lagala N. Domovina?
Ravno tako, kakor dela sedaj Pavli-
ha. Tista "sladkost" tudi grdo pi-
še, kako da bi bilo treba nekaterim
ljudem dejati hlače dol. Vprašam,
ali se to spodobi pisati za duhovna?
(Značilno prijateljstvo!) Še celo jaz
bi se sramoval pisati kaj takega, ako
ne bi to od duhovnika popreje bral.
Nato bi mu jaz le to odgovoril, da
njemu bi pa ne bilo treba hlače dol,
ampak samo kuto giro in... To bi
bil edini dokaz, ki bi se takega du-
hovka prijel. Potem se tudi "slad-
kost" izgovarja, da ni zatajil svoje-
ga stana in zakaj da ni nosil kute.
Jaz vem, zakaj da je ni nosil! Zato,
da je denar vanjo spravjal, ker ni
zastoj vzelo od poroke po 15 dolar-
jev in še več, če jih je dobil. To je
njegovo ubožstvo, kteremu se je za-
obljubil! Zato se mu sline še vedno
po Clevelandu cede. Pavlihu se po
kuti sline cede, ker drugače bode
Pavličke kmalo od lakote poginilo —
za pošteno delo tako ni spodobno.
"Sladkost" se tudi baha, da je
bilo nas 5 tisoč faranov. Vprašam,
kajih faranov? V Clevelandu je več
tisoč ljudij! Ali so pa vsi katoliča-
ni? Kdo je štel teh pet tisoč faran-
ov? Jaz ne, Pavliha tudi ne. In
če jih ni nikdo štel, lahko imenujemo
to nesramno laž.

Pred nekoliko tedni je "Amerika"

trdila, da je gospod izročil vse knji-
ge škofji, sedaj pa sam priznava, da
je vse v neredu zapustil v svojem
stanovanju in da knjige še škof vidi
ni. Moral je pač slabo vest imeti,
kompanija je nas zvodila, da smo
moral plačevati. Obljubovali ste,
da pobirate denar za nas, da boste
nam vse povrnil, kar smo morali
plačati. Toda denar ste res pobrali,
ali kam je šel tisti den

V padisahovej senci.

Splasil Karol May.

ČETRTA KNJIGA.

V balkanskih soteskah.

(Medeljevanje.)

Sedaj pride stari svetnik mimo. Počasi, zelo počasi gre mimo nas, ne da bi povzdignil svoj pogled od tal. Obe žene stojita spoštljivo in Turek dvigne roke k pozdravu. Mi drugi pa se na videz ne brigamo za njega. Se delam ravno tako, kakor da ga sploh ne opazim ter ga, dasi ravno napol obrnjen od njega, obdržim ostro v očeh.

Pri tem opazim, da ima obrnjen pogled pod povešenimi trepalnicami na nas. Torej je njegova zamišljenost ponarejena. Ali dela vedno tako, ali velja to zadržanje, to skrivno škiljenje le meni?

Poslušam zelo natančno, in res, ko gre mimo nas, se zasliši pri vsakem koraku, katerega naredi, tiho klopotaanje, kakor, če bi se kosti dotikale. Nenega in babjevernega človeka seveda lahko zgrozi.

Obleden je, kakor je Turek povedal: bosonog, z ruto na glavi in okoli života star kaftan.

Strašno je suh, z upadlimi očmi, kakor berač, mimo katerega smo prej šli. Njegov koščen obraz je zemljbarven. Celjstne kosti so predstojee, in usta upadla. Stare seveda ne more ineti zob. Okolica ust izgleda globoko v obraz vrezani zarezi, pod katero sili špičasta brada in se nos v dvojni krepkosti odlikuje.

To je torej slavni "svetnik", katerega je obdaril Alah s tolikimi tajnimi in čudežnimi dobrotami.

Mimo nas gre, kakor Dalaj-Lama, za katerega so drugi ljudje tako zaničljive prikazni, da jih ne sme videti njegov pogled. Tudi njega — žudno, da se mi tako zdi — sem že moral enkrat videti in sicer v razmerah, ki niso bile za mene nič kaj ugodne. To čustvo se vzbudi v meni.

Če sem bil mnenja, da ne bo obrnil svoje pozornost na nas, sem se motil. Že je nekaj korakov naprej, ko se nenkrat obrne in ostro pogleda našo grudo; potem pravi z nosljajotim glasom:

"Nebatja!"

Nabiralka rastlin se zdrzne.

"Nebatja! Sem kaj!"

Pokaže s prstom pred se na tla, kakor se kliče psa, da se ga pretepe. Žena gre počasi in strahoma k njemu. Grozeče jo pogleda, tako ostro, kakor da jo hoče predreti z očmi.

"Kako dolgo je tvoj mož mrtev?" jo vpraša.

"Tri leta."

"Ali si molila za njegovo dušo?"

"Vsaki dan."

"On ni bil privrženec slavnega preroka, katerega ime je tako sveto, da ga ne morem tebi imenovati; on je bil Nusrani, spoznavalec druge vere. Spadal je k kristjanom, ki sami ne vedo, kaj naj verujejo, zato se cepijo v mnogo sekt in se pripravajo med seboj. Vendar je Alah v svoji dobrotljivosti odločil, da smejo priti tudi oni v najnižjo stopinjo nebes. Tvoj mož pa se peče v peklenem ognju!"

Videti je, da pričakuje odgovora; žena pa molči.

"Ali si slišala?" jo vpraša.

"Da," odgovori tiho.

"In verjameš?"

Ona molči.

"Moraš verjeti, ker jaz sam sem ga videl. Danes ponoči me je odpeljal angelj Alaha iz zemlje in me povzdignil v zveličanje. Globoko pod seboj je bil peklen s svojimi žarečimi prepadi. V njem sem videl mnogo ljudi, in tudi tvojega moža. Pekleni mrčesi so ga jedali in ognjeni plameni so mu obžigali lica. Slišal sem ga, ko je rjul bolečin. Videl me je visoko nad seboj plavati in me je naprosil, naj ti povem, da so koli, ki so zabiti v bližini njega, pripravljeni za tebe in tvoj zarod."

Preneha in gleda ženo, ki se joče.

Najraje bi lopova pobil s pestmi na tla, vendar se zadržim mirno. Halefova roka leži na držaju biča in njegovi pogledi švigajo med meno in svetnikom. Samo lahko naj bi pokimal, in mali hadži bi slavnega moža premikastil, da bi bilo veselje.

"In sedaj še nekaj!" nadaljuje. "Danes si bila pri policiji?"

Žena pobesi glavo.

"Jaz naj bi ti dal odškodnino. Tudi denar, ker se je plazil tvoj deček okoli mojega stanovanja. Stori še en tak korak in pošljem ti vse duhove teme, da te bodo tako dolgo trpinčili, dokler ne oddaš svoje neverne duše. Zapomni si to!"

Obrne se in odide.

"Alah! Alah!" škriplje Halef. "Efendi, ali si ti človek?"

"Mislim, da sem."

"Tudi jaz sem. Dovoli mi, da grem za tem lopovom in da mu ustrojim debelo kožo po zaslužku."

"Za Alahovo voljo, molči!" ga svari Turek.

"Molčati! Kdo mora pri tem molčati?"

"Sliši vsako tvojo besedo."

"Neumnost."

"Poglej tja! Tam sedi njegov sluga."

Pokaže na neko suho drevo, na katerega veji sedi neka vrana.

"Ali si od hudiča?" odgovori Halef.

"Ne, ta ptič je duh, kateremu je zapovedal, da nas mora poslušati in mu potem vsako besedo povedati."

"In jaz ti povem, da je ta ptič povsem navadna vrana."

"Motiš se. Ali ne vidiš, kako nas radovedno gleda?"

"Seveda! Ptiči so radovedni. Najraje bi mu poslal kroglojo."

"Ne stori to, ker bi bila tvoja smrt!"

"Oslarija!"

"Strel ne bi zadel ptiča, ampak tebe samega."

"Moja puška ne strelja narobe."

Halef tudi res zgrabi po svoji puški. Sedaj pa hitijo obe ženi vse prestrašene k njemu in ga prosijo, da naj nikar ne strelja, ker ne bi samo sebe, ampak tudi vse druge storil nesrečne.

"Ali nimate nič možgan, babnice?" zakriči jezno.

"Moraš nam verjeti, moraš!" ga prosi nabiralka rastlin. "Tudi drugi so bili tako neupravičeni in predrzni, kakor ti. Grenko so potem obžalovali."

"Tako! Kaj se jim je pa zgodilo?"

"Postali so bolni —"

"Slušaj"

"Jeden je celo znorel —"

"Ker je bil že preje neumen."

"In nekaj jih je umrlo —"

"Ker so že prej nosili smrtno kal v sebi."

"O ne, ampak, ker so se pregrešili nad ptiči svetnika."

Ker je pri tem pričkanju obrnjena vsa pozornost na Halefa, mene ne opazujejo. Stopim za konja, namerim na ptiča in sprožim.

Žene zakričijo groze. Krogla je predra vrano in jo takoj vsmrtila. Ptič leži pod drevsom, ne da bi se ganil.

"Efendi, kaj si storil!" zakliče Turek. "To te velja troje zveličanje!"

"Teci tja!" odgovorim. "Zapri vse odprtine, da ne more duh zbežati. Potem je jeden duh več storjen neškodljivim. O, kako ste vendar neumni!"

Halef skoči raz konja in prinese ustreljeno vrano. Polna je mrčesov. Pokaže jo Turku in ženam in pravi:

"Če ne more Mibarek njemu služočim duhov oprostiti niti uši, ne zna sploh nič. Stranite se! Ali ste slišali kterikrat o kakem duhu, ki ima uši? Kje je to zapisano? Mogoče v knjigah kristjanov? Prerok nikjer ne omenja, da bi se morali duhovi čistiti."

Ta dokaz, da vrana ni duh, je ravno tako kratek, kakor čuden; toda zaleže več, kakor če bi na dolgo in široko razkladal.

Na strahove verujoči se nekaj časa spogledujejo, zmajajo z glavami in gledajo na vrano. Slednjič pravi Turek k meni:

"Efendi, kako je tvoje mnenje? Ali ima lahko duh mrčese?"

"Ne."

"Toda če je zli duh?"

"Kteri je najslabši duh?"

"Satan."

"Res je! Sedaj mi pa povej, če je prerok ali kak njegov naslednik učil, da mučijo satana uši?"

"To seveda ni nikjer zapisano. In mrčesi bi gotovo tudi zgoreli, če bi prišli s hudičem v peklo."

(Dalje prihodnji.)

ROYAL

Standardni pisalni stroj \$65.00

Priporočani najboljši stroj DANAS. NJIH DNI.

Lahko vam je PLAČATI VEC Toda KUPITI ne morete več.

ROYAL TYPEWRITER CO. ROYAL TYPEWRITER BLDG. 344 E. BROADWAY, NEW YORK.

Novo! Novo!

Kdor naroči 50 havana cigar za \$2.50, dobi 50 paketov tobaka. Ta ponudba velja samo za en mesec dni. Zaloge avstrij. becaškega, hercegov. in vsakovrstnega tobaka.

A. Logar, 26 E. 119. St., New York.

Kje je najbolj varno naložen denar??

Hranilnih ulog je: nad 35 milijonov kron.

Rezervnega zaklada je: nad 1 milijon kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

je največji in najmočnejši slovenski denarni zavod te vrste po vsem Slovenskem.

Sprejema vloge in jih obrestuje po 4%.

Rentni davek plačuje hranilnica sama.

V mestni hranilnici je najvarnejše naložen denar.

Za varnost vseh ulog jamči njen bogat zaklad, a poleg tega še mesto Ljubljana z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Varnost je torej toliko, da vlagatelji ne morejo nikdar imeti nobene izgube. To pripoznava država sama s posebnim zakonom in zato c. kr. okrajna sodišča nalagajo denar maloletnih otrok in varovancev le v hranilnici, ker je le hranilnica, a ne posojilnica, pupilarno varen denarni zavod.

Bojaki v Ameriki; Mestna hranilnica ljubljanska vam daje trdno varnost za vaš denar.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA POSLUJE V SVOJI PALAČI V PREŠERNOVIH ULICAH.

Naš zastopnik v Združenih državah je že več let

82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y. **FRANK SAKSER CO.** 6104 Saint Clair Ave. N. E., CLEVELAND, O.

Štev. 1005. — Jamčeno po W. F. Severa Co., v smislu vladnega sklepa glede čistote jedilnih in zdravilnih priprav z dne 30. roč. 1906.

SPLOŠNA TONIKA.

Po kaki dolgotrajni boleznici pač ne najdete nobenega zdravila, ki bi tako popolnoma ustrezalo raznovrstnim potrebam okrevančevim, kakor ustreza

Severov Živiljski Balzam.

Njegovi vplivi na kri so boljši, nego kateregakoli drugega zdravila. Takle ustvarja nova rdeča telesa, dela slast do jedi, povzroča splošno zdravje, ne moti prebave in olajšava zabsanost. To je varna, zanesljiva, krepilna tonika. Cena 75c.

"Popolnoma pripravljen sem spričati, da je Severov Živiljski Balzam najboljšje zdravilo za želodčni katar in zabasnost, ker se je izkazal zelo izdaten v obeh slučajih. Rabil sem poprej mnogo drugih zdravil, ampak nobeno ni pomagalo, dokler nisem rabil Vašega Živiljskega Balzama. Iskreno ga lahko priporočam vsem, posebno tistim, ki trdo delajo. Steve Kionka, Box 235, Lafayette, Colo.

Preutrujeni,

zdelani nevrastenik potrebuje nečesa, kar mu ublaži živčevje in uredi, nečesa, kar ga okrepi in očvrsti.

SEVEROV NERVOTON

je zdravilo, ki mu koristi kolikor sploh mogoče. Za utrujene možgane, slabe in zdelane žvece, nervozne glavoboli, duševno potrtoost, nespečnost, histerijo, živčne bolesi, živčno onemoglost itd., ga nima para. Cena \$1.00.

Hitro olajšbo

za vse bolečine, ki zahtevajo vnanjega lečenja, kakor revmatizem, nevralgija, griza, bol v kolku, vnetje prsnice, boleti v boku ali hrbtu, hrbtina hromota, okorelost na vratu in sklepih, izvinjenje, oteklina in telesne bolečine, ti donese

SEVEROVO OLJE SV. GOTHARDA

rabiljeno po navodu na steklenici. To je najboljšje vsestransko mazilo za domačo rabo. Vsaka modra mati naj bi imela steklenico tega olja v svojem gospodinstvu. Cena 50c.

Na prodaj pri vseh lekarnikih.

Ne sprejeti nadomestil.

Zdravniški svet zastoni.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Niže podpisana priporočam potujočim Slovincem in Hrvatom svoj

SALOON

107-109 Greenwich St., New York City

kjer točim vedno dobro pivo, doma prešana in importirana vina, fine likerje, ter prodajam izvrstne smodke

Imam vedno pripravljen dober prigrizek.

Potujoči Slovinci in Hrvatje dobe

stanovanje in hrano

proti niski ceni. Postrežba solidna. Za obilen poset se priporoča

FRIDA von KROGE

107-109 Greenwich Street, NEW YORK, N. Y.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelane, a popravljam po najnižjih cenah, a delo trpečno in zanesljivo. V popravilo se nesljivo vsakdo pošlje, ker sem se na 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilo vsem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakoršne koli zahteva brez nadaljnjih uračunov.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd Str., Cleveland, O.

Slovincem in Hrvatom priporočam svoj

SALOON

v obilen poset. Točim vedno sveže pivo, dobra vina in whiskey ter imam v zalogi zelo fine smodke.

Rojakom pošiljam denarje v staro domovino hitro in poceni.

Pobiram naročnino za "Glas Naroda". V svesi sem s gg. Frank Sakser Co. v New Yorku. Z veselo poštovanjem

Ivan Govc, Ely, Minn.

Knajpova zdravila!

Sedaj smo pripravljene vsakovrstna naravna čista in izvirna zdravila, ki prehitijo, ako imaš kake vrste katar, ako trpiš na kak drugi bolezen in ti zdravila ne morejo pomagati, ne odlašaj piskati takoj po knajpici: "Navedila in celi Knajpova zdravila", katero dobiš zastonj, ako dopolniš poštno znamko za dva centa za poštino.

Knajpova iznajdba je od neprecenljive vrednosti, pravi blagoslov za vse tpeče človeštvo in nikakaleparija, katerih je danes mnogo na dnevnem redu.

To je novi in pravi naslov: **AL. A'JSENK & CO.,** 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Velika zaloga vina in žganja

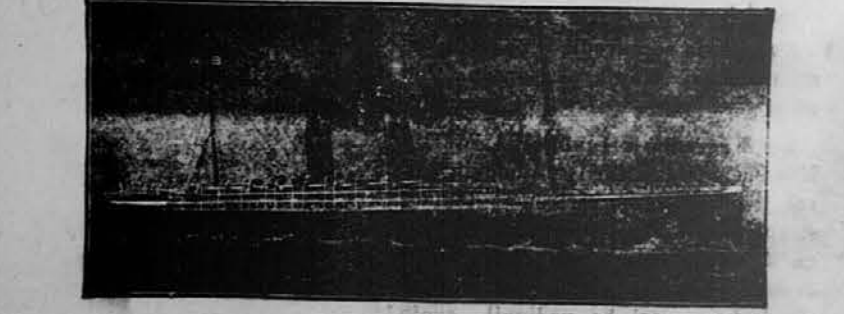
Marija Grill

Prodaja belo vino po 70c. gallon "trno vino po 50c." Drobnik 4 galone za \$11.00 Brnjevcev 12 steklenic za \$12.00 ali 4 gal. (sodček) za \$16.00 Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL, 5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Compagnie Generale Transatlantique.

[Francoska parobrodna družba.]

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Poštni parniki so:

"La Provence"	na dva vijaka	14,200 ton,	30,000 konjskih moč
"La Savoie"	" "	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine"	" "	12,000 "	25,000 "
"La Bretagne"	" "	10,000 "	12,000 "
"La Gascogne"	" "	8,000 "	9,000 "

Glavna agencija: 19 STATE ST., NEW YORK corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri dopoldne iz pristanišča Rev. 42 North River, ob Morton St., N. Y.:

"LA PROVENCE"	1. julija 1900	"LA TOURAINE"	5. avgusta 1900.
"LA SAVOIE"	8. julija 1900	"LA SAVOIE"	12. avgusta 1900.
"LA TOURAINE"	15. julija 1900	"LA TOURAINE"	19. avgusta 1900.
"LA BRETAGNE"	22. julija 1900	"LA LORRAINE"	26. avg. 1900.
"LA LORRAINE"	29. julija 1900.	"LA TOURAINE"	2. sept. 1900.

Parnik CHICAGO na dva vijaka odpluje dne 3. julija ob 3. uri popoldne.

Parniki s vrenjo zamenovani imajo po dva vijaka.

M. W. Kozminski, generalni agent za zapad, 71 Dearborn St., Chicago, Ill.

- Podružnice -
Spiljet, Celovec
- in Trst -
- Delniška glavnic -
K 3,000,000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2
sprejemá vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po štarih 4 1/2 %
Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kursu.
Naš zastopnik za Zedinjene države je tvrdka
FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York.

- Podružnice -
Spiljet, Celovec
- in Trst -
- Rezervni fond -
K. 300,000.